

Kisapoet hyllad och uppvaktad

Det var en glädjens dag för kisapoeten Gustav Nilsson, som passade på att fylla 70 år dagen före julaften igår. Frågan är om Gustav någonsin blivit så hyllad och uppvaktad. Först kom Lions Club med en fiol och strax därefter kom hans vänner och uppvaktade med en splitter ny skrivmaskin. Och tal hölls. Åke Löfgren citerade Fröding i dikten "Strunt är strunt och snus är snus. . ." - Det var väl valda ord, sa Gustaf, som sedan gladdes åt Fred Johanssons sång av Gustavs egna visor. Själv bjöd han sina gäster på kaffe och födelsedagstårta på Pensionärshotellet.

Idén att uppvakta Gustav Nilsson med en fiol fick Lions Club genom en tidningsartikel i början av månaden. Då sa Gustav: - Förr ägde jag en fiol, men den tvingades jag sälja för att jag hade så ont om pengar. Det gjorde mig mycket ledsen. Hade jag bara råd skulle jag köpa en ny. För nog tror jag att det fortfarande skulle gå bra att dra av en eller annan melodi, bara jag hade något att spela på. . .

Gott Nytt Spelår!

I går passade Lions president Bo Dagérus på att överlämna fiolen, som tillverkats av spelmannen C. G. Lindqvist i Kisa. - Vi tog fasta på artikeln och vill att du återigen skall ha möjlighet att kunna spela, sade Dagérus och önskade Gustav "Ett Gott Nytt Spelår". Samtidigt överräckte han ett nothäfte av C. G. Lindqvists låtar och hoppades att dessa skulle komma till glädje.

Gustav, som inte spelat fiol på närmare 20 år, "lade an" och yttrade - kanske jag kan träna upp mig lite, men nu kan jag inte. Förr spelade jag de gamla bitar som förekom förr i världen, som kväsarvalsen, t.ex.

Så kom prästen. . .

Nästa sällskap som kom till Pensionärshotellet för att uppvakta Gustav Nilsson var hans vänner med prästen Åke Löfgren, bokhandlare Göte Lindqvist och trubaduren Fred Johansson i spetsen. Fred spelade upp en gratulationsvisa - en hyllning till Gustav i sång och leverop. Åke Löfgren citerade Fröding: "Strunt är strunt och snus är snus om än i gyllne dosor". Det blev en dialog mellan jubilaren och högtidstalaren och Åke fortsatte att deklamera, medan Gustav instämde - "det är så sant. . ."

Löfgren menade att Gustavs dikter är något av en återklang av Fröding då han talade om rosor i ett sprucket krus. - Det sitter inte i det yttre utan i hjärtats värme, sade han bl.a. medan Göte Lindqvist överräckte en skrivmaskin och Åke Löfgren hoppades att denna gåva skulle ge inspiration för fortsatt diktning för såväl egen förnöjelse som andra till glädje. Med förhoppningen om att gåvan skall resultera i ytterligare produktion, utbringades ett leve för Gustav och alla sjöng unisont "Ja, må han leva".

Så vidtog kaffekalaslet med gäster och de inneboende på Pensionärshotellet. Föreståndarinnan Maj-Britt Larsson serverade kaffe med dopp och födelsedagstårta medan Fred sjöng ur Gustavs diktsamlingar till stor glädje för såväl jubilarer som hans gäster.

Två födelsedagar

- Egentligen har jag två födelsedagar, avslöjade Gustav. Mamma sa att jag föddes den 16 december, men i kyrkböckerna står det den 23 december. Och det är ju flaggdag numera, så det måste vara den rätta dagen. . .

Gustaf Nilsson bor sedan tio år i ett enkelt inrett rum på Pensionärshotellet i Kisa och trivs med tillva-

LIONS UPPVAKTAKDE med en fiol genom presidenten Bo Dagérus och Gustav visade att "gamla takter sitter i".

ron. Han har nog aldrig haft det så bra som nu. Har varit hård mot sig själv och sin kropp. Jobbade som dräng och skogsarbetare. Växte upp i det lilltorpet Jonstorp under Bonnemåla gård vid sjön Täftaren och arbetade som dräng i Axhult. I 15 år var han dräng på olika gårdar, men övergick sedan till det slitsamma jobbet som skogsarbetare. Kroppen klarade inte det tunga arbetet och han slutade. Det var då hans dikter kom till, många med en ton av självironi. Hans dikter spänner över ett stort område, alltifrån översitteri och förtryck till naturlyrik. Gustav har en förmåga att återge det lite sentimentala, det vemodiga och det filosofiska. Han har gett ut tre diktsamlingar, varav den senaste förra året "Blommor och blad".

Ett smakprov på Gustav Nilssons dikter:

Min barndoms jul

Min barndoms jul, som en gång var.
I hemmet där hos mor och far.
Därom kan jag drömma -
Går den ännu glömma.
Skogen där var lufren ren
och det var snö på kvist och gren.
I nyuppsatta kärlen,
satt domherren och sparven.
Och kom man ut på ottefärd
var det i en vacker värld.
Ty stjärnors ljus, och bjällerklang
var med i detta sammanhang.
Och det var stilla, lugn och frid.
I min barndoms juletid.

Julaftonskväll

Det strålar en stjärna i kvällen
över ensliga stugor och tjäll
En klocka klämtar i fjärran,
i sitta julaftonskväll.
Upp skall man sedan i otta
och ut på julottefärd.
En ljuspunkt till minne i livet
från skogarnas snöiga värld.

Text/Foto: Sören

GUSTAV NILSSON HYLLADES bl.a. med en ny skrivmaskin av goda vänner, fr.v. Fred Johansson, Göte Lindqvist och Åke Löfgren.